

S. P.

315

Hagat eam, Vir nobil^{me} & præstant me, ubi post festum
 nuperum tempore nativitatis Dominica ad convivia & canas
 vocatus, amicis circa fidem tuum finientis, nunc fuit, anni
 triduum operam dedi, cum hoc dictata est epistola illa tua, vnde
 familiaris; quam, ubi collectis partinulis, jam lassatus et satiatus,
 domum rediisse, tradidit misi moeis, qui eam acceptabat, Masus.
 Gaudetam quod turba & tanta & contentibus amicorum colloquio
 in solitudinem meam regreso, quo prima eis tardia facilis
 superarem, Zulochemus misi conspicundus datatur in tabellis
 quibus usignatis, leefis & wlefis, Savitabi quid in illis prius
 atq[ue] potius exoscularer: candorem illum tuum atq[ue] apertam
 istam representationem, quam & Dabu[m] collide intelligat,
 ita n[on] s[ed] circuitione usus es: an affectum erga me tuum qui
 errorum sunt te errare facit, ut aut illum me esse credas aut
 esse velis a quo faultis absum parasangis. Etsi autem probo
 scio quam misi sit curta ac (ut cum Flacco loquar) Campana
 supplex et male instrucum ponu[n]t, nolo tamen nunc a me
 tam benignum tuum de me indigno iudicium amovere neq[ue]
 semas illas oculis tuis eximere, quin potius, uti per amorem
 errare coepisti ita per errorum me amare perge: tantum
 hoc dicam, quod omnino tecum sentio hujusmodi versimilis,
 si fiunt xalatæ nodæ et de verbo ad verbū a fido nimium
 interpreti, multum naturæ elegantia artotypis decedere,
 et hoc addam, me in ipsis meis, nisi me fallo (uti in aliorum
 sape Lynch in nostris Tirolicis sumis) ad hoc non omnino
 supine attendo, ut pro flammulis illis et flosculis et loquen-
 di modis, quos qualibet lingua sibi saltem peculiaris, reponam
 aut respondam eam duacionem, verba ac phrases, quas apud nos
 illis respondent, aut aquivalant, ut versioni Belgicæ etiam
 aliquod ex naturali pulchritudine constet docet. Vidi et hoc

1661

(W.B)

De Bodt & Coop er ghet doerlyghed gebruydt obre alle ED's.
 denant van hys ey parkje inde te gheg want vey ire al EIT
 ey hlygh pweet ey te eijde ghele, den vat moe al vore
 vys da Torely vante

ipsum quod me de stylo dramatico admonet et hujusmodi ver-
siones plures placituras nullus unquam dubitabis quies
sic sibi frumentum laxet, pricipue in Comicis, sed volvi jam
tum arctotypum et auctorinem meum imitari, qui & seros et
servulos eodem sermone in scena loqui facit, contra quam
aly, qui sibi plus indulges neque inconcinnè neque infidè
belgicè aut suas conscribunt fabulas aut vertunt alias.
neque magni intercedat

Si bene videro & cuspem scribendo male ex
Bonis Latinis Belgicas faciem facias bonas.

Sed sis missis venio ad munuscum tuum, elegans nempse Epi-
grammaton tuum in Animadversiones Keudeng et
pro quo uti tibi gratias habeo ita per placot nisi Carader
ille quo Stratagemata exprimis. Extortum autem hoc tibi
cum indignatione dicere videris, sed quid mirum si tu
eiusmodi insultus patidis quem ferre Postam Puridit,
et qui dixisti Varo ac Cimma digna sunt et qui nisi carmina
esse credunt, qui subinde argutos inter strepui auctoribus,
et quamvis ego non sum credulus illis tamen eodem terum
patior manus. Vir sic, quom tibi de factis ignotum dicis, id
hoc per omnia Musarum sacra a me flagitabit, qui neque esse
illum in rerum natura neque Frontinum fuisse unquam
sciri, antequam hoc, cum e Poematio in Inaugurationem Regis
Caroli II. tum ex subscriptis Keudeng litteris intelligam.
Satisfci tamen ojas desiderio, ita ut me quoque, si dies placet,
Principibus permisam certe Achivis Stratagematum illorum
Lector, si paululum vestibulum ante ipsum primoque in limine
morari volet. Uti autem proficitur circa das Kalendas me
totum adspicere tibi apparet quam Diomedis exemplo Xanthe
Xeroriv mutare, nolui tamen plane apertos ad Apollinem
accidere. erit fortasse in his scholis quod pulmonem tibi agitat.
Nam facilis curvis rigidi censura casimi,

Quantis Ockenburgiis
pus trid. Kalend. Jani
A. d. 1661.

Ad ver
mt

Vis esse me, quod est
Minerva dura noluit
Vis scire me quod non
Et scire concessum est
Vis non scirentem se
Qui scribis, omnium
Quod vincat omnia
Quem probabis et ga
Novem sororum vi
Meliore natum sed
Affabat alma spir
Et Roma collaudat

A

316

ubi videbis. Hoc atate hominem affici yis voluptatibus, a quibus
per illam aliorum esse debet: sed sumum te videte cogita
e collapse in cinders face. Vale, vir Nobilissima, et
faxit Deus opt. Max: ut insoatus sit annus tibi di-
currat tam prospere, tam felicitate, tam de voto, quam
illud ex animo optat, qui se totum tibi debet.

Tuus ex aße

J. Hesfertain

De ardis ockenburgis
postrid. Kalend. Jani

A° d: 1661.

— Ad versiculos litteris tuis
intertextos

Vis esse me, quod esse me
Minerva dura noluit:
Vis scire me quod non scio
Et scire concessum est tibi:
Vis non scientem scribere
Qui scribis, omnium scens;
Quod vincat omne scutum;
Quem probabis et factchoras
Novem sororum Virginum
Meliora natum sidere
Affabit alma spiritu,
Et Roma collaudet suos
Antiqua fides Principum.

Enter L'urites, fit lucet
Nasuta turba Martia.

Fafat Maronem Mantua,
Horatum Venilia,
Volaterra Flaccum Persum,
Juvenalem Aquinas Junum,
Soneta coturnum Corduba,
Et Sulmo Nasonem suum,
Et Martialem Bibbilis,
Et Claudianum Honorius:
Te jacet, omnibus parom,
Praelustris Haga, Hollandia

J.

1661
J. Hesfertain
 De Bochelijp geest doerijghed gelykeet oher alle 23^s.
 duenart vay gey es parkje mede t'gely vant vay ioe alle 21^t
 es herys groet en te eijde gelyk, da vey moeg al borse
 vey do l'orleb vintre

and so will
be done.

Ms. A. 1. 1.
vol. 1